

YILMAZ ÖZDİL : Barış

2008...

Irak'ın El Ambar bölgesinde görev yapan Amerikan birliğinin komutanı albay John Falsom, enkaz yığınlarının arasında, vurularak yaralanmış bir eşek buldu. Hem kan kaybından, hem açlıktan ölmek üzereydi. Bir milyon insanın hayatını kaybettiği savaşı, hesabı tutulmayan kurbanlarından biriydi. Adeta alarm verildi, veteriner hekim bulundu, sahra hastanesinde ameliyat edildi, kurtarıldı. Duman rengindeydi, Mister Smoke adı verildi. Birliđin maskotu oldu. Habire insan öldürmek yüzünden adeta insanlıktan çıkan Amerikan askerleri, hayata geri dönmüştü, eşekle hatıra fotoğrafları çektiler, hasretle baba yolu gözleyen çocuklarına gönderdiler. Askerlerin çocukları bu sevimli fotoğrafları feysbuk sayfalarına koydu. Gazeteler üstüne atladı, manşet üstüne manşet yapıldı, eşek şöhret oldu. Posterleri, tişörtleri, oyuncakları, rozetleri yapılmaya başlandı. Amerikan askerlerine, ailelerine ve savaşı yıkıcı görüntüleriyle sarsılan topluma, moral kaynağı haline geldi. Hadi bakalım, Uluslararası Hayvanlara Karşı Zulmü Engelleme Vakfı devreye girdi. “Eşegi maymuna çevirdiniz kardeşim, ayıptır” demeleri beklenirken, tam tersine, “Mister Smoke'u Nebraska'ya getirelim, gazilerin ve asker çocuklarının rehabilitasyon merkezine yerleştirelim, terapide kullanalım” dediler. Pentagon'a danışıldı, derhal kabul edildi, gökte arayıp yerde buldukları propagandaydı. Eşegin en acil şekilde savaş ortamından çıkarılıp “özgürlükler ülkesi”ne getirilmesi emri verildi. O sırada... Amerikalıların öldürmeyi unuttukları bir Iraklı köylü çıkageldi, “eşek benim eşeğim, geri verin” dedi. Buyrun burdan yakın... Köylüyü ikna etsin diye bir şeyh devreye sokuldu. Şeyh köylüyü çağırdı, “sevaptır, eşegi ver” dedi. Köylü “bunlarda para çok, 30 bin dolar versinler, eşegi vereyim, paranın yarısını da sana vereyim” dedi. Şeyh ikna oldu. Köylüyü yanına alıp, albaya gitti, “30 bin dolar verin, eşegi alın” dedi.

Ancak... Albayın daha makul bir önerisi vardı, “fazla uzattınız, ya eşegi verin, ya da ikinizi birden buraya gömeyim” dedi. Köylüyle şeyh ikna oldu! Hediye ettiler... Böylece, eşegin

özgürlük seyahatine engel kalmamıştı. Erbil'e getirildi, Habur'dan Türkiye'ye sokulacak, İncirlik'ten ABD'ye uçacaktı. Bu sefer biz kılık yaptık iyi mi... Bizim gümrük görevlileri “hoop hemşerim, burası dingonun ahırını değil” dedi, giriş izni vermedi. Eşek mister'di ama, neticede eşekti, vize verilmesi için tarım bakanlığına sorulması gerekiyordu. Tarım bakanlığına soruldu, “giremez” cevabı geldi. Amerikalılar şoke oldu, “niye giremez birader?” diye sordular. “Ya eşekte hastalık varsa, ya bizim eşeklere bulaştırırsa” cevabı verildi. Eşek krizi 21 gün devam etti. Kafamıza çuval geçirenlere gıkını bile çıkarmayan Türkiye, eşeğe dikleniyordu! Amerikalılar ya sabır çekti. “Zorla güzellik” uzmanı olan Amerikan elçiliği devreye girdi, diplomatik bir nezaketle, “kapıyı hemen açın, adamı hasta etmeyin” denildi, bizimkiler yelkenleri suya indirdi, Iraklı köylü ve şeyhten sonra, bizimkiler de ikna oldu! Amerikalılar sinirlenmişti, eşeği İncirlik'ten askeri uçakla göndermediler, gözümüze sokmak için, inadına İstanbul'a getirdiler, Atatürk Havalimanı'ndan sivil kargo uçağıyla gönderdiler. Mister Smoke, ABD'den özel olarak gelen hayvan hakları derneği yöneticilerinin refakatinde, önce New York'a, oradan Nebraska'ya uçtu. Adına feysbuk sayfaları açıldı, sosyal medya fenomeni oldu, televizyon programlarına çıkarıldı, çizgi film haline getirildi. Amerikan toplumu, kan ve gözyaşı trajedisinden çıkarak, sürpriz şekilde hayatlarına giren bu masum hayvanın sevgisi etrafında kenetlendi. Vicdanlara merhem olmuştu. 2012'de ölene kadar, rehabilitasyon merkezinde yaralı duyguları sarıp sarmaladı. Özellikle gazi çocuklarının biraz olsun yüzlerini güldürdü, ailelere psikolojik güç verdi. Ve, kahramanlar gibi, büyük bir saygıyla, askeri törenle toprağa verildi.

*

2017...

Bugüne kadar 71 şehit verdiğimiz Suriye harekatında görev yapan uzman çavuşumuz Ömer Özkan, El Bab kasabasındaki kanlı çatışmalar esnasında, enkaz yığınlarının arasında bitkin halde bir kedi buldu. Yara bere içindeydi, açlıktan, susuzluktan ölmek üzereydi. Matarasından su verdi, sırt çantasını açtı, kumanyasını paylaştı. Kedicik kimbilir kaç günden sonra bulunduğu yemeği şapırdada şapırdada hayata dönerken, Ömer kara kara düşünüyordu. Orda öylece bıraksa, gönül razı değil, götürse, nereye götürecekti? El Bab dediğin yerde çadır bile yok, canlı bombaların arasında ölümle koyun koyuna uyuyor çocuklarımız...

Bir çare bulacağız elbet diye düşündü, parkasının göğsünü açtı, kediyi oraya yerleştirdi, artık ben nereye sen oraya dedi gülümseyerek... Hakikaten öyle oldu. Neredeyse 24 saat boyunca, Ömer'in göğsünde yaşadı kedicik... Beraber yediler, beraber çarpıştılar, beraber hayatta kaldılar. Neticede garnizona geldiler. Ömer cep telefonu aracılığıyla kediyi birlikte fotoğraf çekti, "hepimiz aynı kaderi paylaşıyoruz, o da bizim himayemiz altında" notunu yazarak, sosyal medya hesabına koydu, hayvanseverlere çağrıda bulunarak, yardım istedi. Gaziantep Canlı Hayatı İyileştirme Derneği başkanı Cengiz Bayram bu çağrıyı gördü, derhal Ömer'le iletişime geçti, biz sahip çıkarız, bize emanet edin dedi. Güzel dedi ama... Ömer El Bab'ta operasyondaydı, Türkiye'ye gelmesi mümkün değildi, nasıl olacaktı bu iş? Ömer aradı, görevi bittiği için memlekete dönecek olan bir silah arkadaşını buldu, kediyi ona teslim etti, o da sınıra kadar getirip, Cengiz Bayram'a verdi. Hemen veterinerine götürüldü, tedavi edildi, bakımı yapıldı. Barınağa yerleştirildi. Karnı tok, sırtı pek, sağlığı gayet iyi,

korkmadan, saklanmadan, huzur içinde mırıl mırıl uyuyarak... Kendisi için kelimenin tam manasıyla göğsünü siper eden Ömer'in sağ salim gelmesini, yeniden kucaklamasını beklemeye başladı.

*

“Yurtta Barış Dünyada Barış” diyen Mustafa Kemal'in askeri Ömer... Savaşın ortasında bulduğu bu kediye ne isim verdi biliyor musunuz?

*

“Barış” dedi.

Senin ismin **“Barış”** olsun.

*

Hayatını ortaya koyarak çarpışan bir asker için bundan daha kahramanca bir davranış, bundan daha cesur bir tavır, savaşın yokediciliğine karşı bundan daha yürekli bir meydan okuma olabilir mi, inanın bilemiyorum.

Canlı bombaların can pazarından Hollywood bile böylesine bir insani öykü hayal edebilir mi, sanmıyorum.

*

Peki, abuk sabuk saçmalıklarla gündem meşgul edilirken, Türkiye'nin niye bu ilaç gibi haberden bangır bangır haberi olmuyor dersiniz?

*

Medya insan olunca...

Eşeği bile dünya tanıyor.

Medya insanlığını yitirince...

Barış'ın kavramı da kendisi de bize çok uzak kalıyor maalesef.

[status draft]

[nogallery]

[geotag on]

[publicize off|twitter|facebook]

[category terör]

[tags TERÖRLE MÜCADELE DOSYASI, AMERİKALI, PROPAGANDA, EŞEK, MİSTER SMOKE, KEDİ, BARIŞ]